

В И Р О К

ІМ'ЯМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

1980 року серпня 19 дня Судова колегія в кримінальних справах Львівського обласного суду в складі:

Головуючого Романюка П.О.

Народних засідателів: Ладика Ф.П., Корольова В.П.

При секретарі - Борисенко О.С.

З участю прокурора - Руденка А.А.

та адвоката - Степаненка О.Т.

потерпілого - Хім'яка В.О.

розглянула у закритому судовому засіданні в місті Львові справу про обвинувачення СКАЛИЧА Семена Федоровича, 9 жовтня 1920 року, уродженця і жителя с.Довге Дрогобицького району Львівської області, українця, громадянина СРСР, безпартійного, не одруженого, освіта 4 класи, не працюючого, судимого 29 грудня 1945 року за ст.ст.54-1"а" і 54-11 КК УРСР на 10 років позбавлення волі, звільненого з місць позбавлення волі 22 вересня 1955 року за відбуттям покарання, обвинуваченого за ч.2 ст. 62 і ч.1 ст.209 КК УРСР.

Судова колегія-,

у с т а н о в и л а:

підсудний Скалич після засудження його за вчинення особливо небезпечного державного злочину і відбуття визначеного йому покарання не припинив злочинної діяльності і, будучи вороже настроєним проти існуючого в СРСР державного і суспільного ладу, продовжував займатися антирадянською агітацією та пропагандою в усній та письмовій формі до його арешту 30 січня 1980 року шляхом виготовлення, зберігання, розмноження і розповсюдження рукописних текстів антирадянського змісту, спрямованих на підрив та послаблення Радянської влади, розповсюдження неправдивих вигадок, які порочать радянський державний і суспільний лад, викликають націоналістичні настрої. З цієї метою Скалич виготовив, зберігав, розмножував, розповсюджував вірші, пісні, молитви, з яких 108 віршів з антирадянським наклепницьким змістом щодо радянської дійсності, 663 вірші містять схвалення реакційної суті безувірської секти покутників. У віршах, які Скалич зазначив номерами 16 в зошиті № 10, а також № 1 у віршах № 76, 26, 45, 47, 134, 32, 12 і інших та в зошитах № 17, № 12 Скалич з антирадянських позицій стверджує, що віби радянський державний і суспільний лад зацікавлений у знищенні людей, зводить злісні наклепи на інтернаціональну політику КПРС, на економічну політику СРСР, на радянський лад, радянську дійсність, марксистсько-ленінське вчення, твердить про загибель комуністичного устрою, закликає до боротьби з соціалістичним ладом на Україні.

У своїх віршах, зазначених Скаличем за № 194, 195 в зошиті "Коляди", № 26, 54, 63 та інших Скалич з антирадянських націоналістичних позицій прославляє ворогів українського народу - україн -

ських буржуазних націоналістів, звеличує антирадянську діяльність банд УПА, оплакує німецький фашизм за те, що він не зміг перемогти Радянський Союз, наклепницьки твердить, що на Україні проводиться політика русифікації, пригнічення українського народу, що в СРСР порушуються права людини і закликає до боротьби з радянським ладом за "звільнення" України.

У своїх віршах, зазначених Скаличем № 27, 61, 64 в зошиті № I / так званий "Кобзар" / Скалич наклепницьки твердить, що колгоспне селянство на Україні попало в "кабалу" Радянської влади, а у віршах № 29, 19, 20, 15 в зошиті № I та інших з ворожих позицій зводить наклеп на міжнародну політику КПРС, спрямовану на зміцнення миру і запобігання війни.

З метою підриву і послаблення Радянської влади Скалич також проводив антирадянську агітацію в усній формі серед жителів с. Довге, Дрогобицького району Львівської області, Іванишина І.І., Міцька Г.М., Барщика М.П., Барщика І.П., Барщика Я.С., Лехкар І.С. Бечкала Г.В., Штогриня Г.М. та інших, розповсюджуючи наклепницькі вигадки на Радянську владу та твердження, що порочать радянський державний і суспільний лад, закликаючи до невиконання радянських законів, до залишення суспільно-корисної праці в державних організаціях, колгоспах.

Крім цього Скалич займався організацією бузувірської секти покутників, втягував громадян у цю секту, в якій під приводом виконання релігійних обрядів, спричинялася шкода здоров'ю громадян, вчинялось посягання на права цих громадян та спонукання їх до відмови від громадської діяльності та виконання громадянських обов'язків, дотримання радянських законів. Здійснюючи цю організаційну діяльність Скалич у своїх рукописах, які виготовляв, зберігав і розповсюджував, прославляв і розповсюджував провокаційну вигадку про так зване "Середнянське чудо", появу "божої матері" та "Христа царя" для "спасіння українського народу від гріха, проповідував вигадку про настання страшного суду" а також втягнув у секту покутників жителя с. Врублевичі Дрогобицького району Хім'яка В.О., жителів с. Довге Дрогобицького району Карпу А.М. і м. Дрогобича Гейгель М.М. і Плішко А.М., яких закликав не дотримуватись радянських законів, відмовлятись від громадської діяльності, суспільно корисної праці, виконання громадянських обов'язків, визнавання діяльності органів Радянської влади та до паломництва на Середнянську гору, у наслідок чого Хім'яку В.О. і Карпу А.М. була заподіяна шкода здоров'ю - психічні захворювання.

Підсудний Скалич винним себе у пред'явленому йому обвинуваченні за ч.2 ст.62 і ч.1 ст.209 КК УРСР визнає повністю.

Судова колегія знаходить, що факт вчинення злочинів, передбачених ч.2 ст.62 і ч.1 ст.209 КК УРСР, підсудим Скаличем і його винність у цьому доведено повністю слідчими доказами.

Згідно протоколу обшуку по місцю проживання Скалича /т.І, а.с.67 / у нього було виявлено і вилучено виконані ним рукописні тексти антирадянського змісту - 3 загальних зошити "Кобзар", "Колядки", "Коляди", 23 учнівських зошити, 2 зошити зшиті з окремих листів та 2 загальних зошити "Опис життя". Висновком графіч

дої експертизи / а.с. 78-79, 85-87, 94-97 т.2/ стверджено, що рукописні тексти в цих зошитах виконав підсудний Скалич. У своїх поясненнях Скалич також ствердив, що він виготовив ці рукописні тексти антирадянського змісту. Висновком ^{наказ} спеціалістичної експертизи / т.2, а.с. 42-66/ стверджено, що виконані Скаличем рукописні тексти містять антирадянські наклепницькі вигадки, що порочать радянський державний і суспільний лад, являються пропагандою ідей і принципів українського буржуазного націоналізму, з відверто ворожих антирадянських позицій в них зводяться наклепи на внутрішню і зовнішню політику СРСР, на національну політику КНРС, на радянський народ, на радянський спосіб життя, ведеться пропаганда ненависті до братнього російського і інших народів СРСР, містяться заклики до боротьби проти Радянської влади, до її підризу та послаблення, а також прославлення вигадок про "Середнянське чудо", спрямованих на організацію бузувірської секти покутників.

З текстів зошитів № 28 та зошитів "Опис життя" вбачається, що свої вірші, молитви, проповіді і інші тексти, які у нього вилучені, він розповсюджував серед членів секти покутників, передавав їх керівникам секти для "рецензування" і, як пояснив Скалич, виготовляв ці тексти, щоб передати "Середнянській церкві", тобто секті покутників.

З протоколів обшуків, проведених у Гайгель М.М. та Плішко М.І / т.1, а.с. 56,61/ вбачається, що у них вилучено "молитвеники" # про "яву Середнянської божої матері". Ці молитвеники в рукописах, як ствердили Гайгель і Плішко та визнав Скалич, виготовив і передав їм Скалич.

Підсудний Скалич у своїх поясненнях на попередньому і судовому слідстві також визнав, що вірші і інші тексти антирадянського і наклепницького змісту, які у нього вилучено, він частково виготовляв ще під час відбування покарання до 1955 року і після звільнення його з місць ув'язнення, усвідомлював, що ці тексти мають антирадянський зміст, оскільки він, як він пояснив, має антирадянські націоналістичні переконання, оболонкою яких є його релігійні переконання, що ці його антирадянські тексти він виготовляв з метою підризу Радянської влади шляхом залучення громадян до секти покутників і заклику їх не дотримуватись радянських законів, перешкоджати здійсненню міроприємств Радянської влади, не приймати участі в суспільно корисній праці, громадській діяльності, не виконувати своїх громадських обов'язків з метою "спасіння".

З власноручних записів Скалича у зошиті № 28, в тексті його віршів /зошит № 8, вірш № 25/ та в "Описі життя" Скалич зазначає, що антирадянські тексти він виготовляв ще в місцях позбавлення волі і пізніше і ще в 1961 році передавав ці тексти керівникам покутницької секти.

Свідки Баршук М.П., Дехкар І.С., Бутима В.І., Бечкало Г.В., Штогрин Г.М., Баршук І.П. на попередньому і судовому слідстві і свідки Іванишин І.І., Баршук Я.С., Гайгель М.М., показання яких на попередньому слідстві перевірені в судовому засіданні і їх правдивість ствердив Скалич, - ці свідки ствердили, що Скалич в розмовах з ними поширював антирадянські наклепницькі вигадки про Радянський державний і суспільний лад, про радянську дійсність,

проповідував відмову від суспільно корисної праці, від дотримання радянських законів.

Свідки Карна І.М., Іванишин І.Й. ствердили, що Скалич втяг - нув у секту покутників Карлу М.М. Це ж ствердив Скалич. Іванишин Карна М.М. тяжко захворіла і тому залишила цю секту.

Свідок Плішко М.І. ствердила, що її в секту покутників втяг - нув Скалич, що також ствердив Скалич. Плішко пояснила, що згодом, Радянської влади, вона залишила цю секту.

Потерпілий Хім"як В.О. ствердив, що його в секту покутників на початку 60-х років втягнув Скалич, і, що він, Хім"як, по вимо - зі секти порвав зв"язки з сім"єю, залишив роботу столяра в колгос - пі, витратив на "пожертвування" всі свої грошові заощадження, а згодом "на ґрунті сектантського дурману" у нього почався психіч - ний розлад і після п"ятимісячного лікування у психіатричній лікар - ні він одужав, зрозумів, що попав у тенета сектантів, порвав зв"я - зки з цією сектою про що публічно розповів у газеті.

Висновком судово-психіатричної експертизи стверджено, що Скалич вчинив інокриміновані йому злочинні дії у стані осудності і в даний час психічного розладу не проявляє, і є лише релігійним фанатиком.

З характеристики, виданої сільською Радою народних депутатів вбачається, що Скалич після звільнення з місць позбавлення волі участі в суспільному виробництві не приймав, вів пропаганду серед жителів про недотримання Радянських законів.

Оцінюючи зібрані і перевірені докази по справі судова колегія знаходить, що всі ці докази є достовірними і сумнівів у їх прав - дивості не викликають.

Враховуючи, що Скалич раніше був судимий за вчинення особливо небезпечних державних злочинів і знову вчинив злочинні дії, перед - бачені ст.62 КК УРСР ще до скінчення строку, передбаченого п. 7 ст.55 КК УРСР, його злочинні дії за ч.2 ст.62 КК УРСР кваліфіко - вано вірно, а також правильно кваліфіковано його злочинні дії за ч.1 ст.209 КК УРСР, оскільки він вів організаційну діяльність у створенні секти покутників, перебування у якій громадян пов"язано з порушенням їх прав, викликало невиконання ними їх громадських обов"язків та шкоду їх здоров"ю.

Враховуючи особовість Скалича, ступінь суспільної небезпеч - ності вчинених ним злочинних дій і їх дійсні мотиви -антирадянсь - ку настроєність Скалича, ступінь здійснення ним злочинних намірів та ступінь і характер його участі у вчиненні злочинів та обстав - ин справи, судова колегія знаходить необхідним визнати Скалича особливо небезпечним рецидивістом.

При визначенні покарання судова колегія враховує ступінь і х - характер суспільної небезпечності вчинених Скаличем злочинів, його особовість, яка характеризується негативно, відсутність обставин,

що пом'якшують його відповідальність і з врахуванням зазначеного
судова колегія знаходить необхідним застосувати до Скалича також
заслання та конфіскацію майна.

Покарання Скалича як особливо небезпечний рецидивіст повинен
відбувати в колонії особливого режиму. На підставі наведеного і,
керуючись ст.ст. 323,324 КПК УРСР, Судова колегія,-

П Р И Г О В О Р И Л А :

СКАЛИЧА Семена Федоровича визнати винним за ч.2 ст.62 і ч.1 ст.
209 КК УРСР та згідно п.1 ст.26 КК УРСР визнати особливо небез-
печним рецидивістом і визначити покарання за ч.2 ст.62 КК УРСР -
десять років / 10 / позбавлення волі з засланням на п'ять років
і за ч.1 ст.209 КК УРСР - п'ять років позбавлення волі з заслан-
ням на п'ять років і з конфіскацією всього особисто належного йому
майна, а по сукупності злочинів згідно ст.42 КК УРСР остаточно
визначити покарання- десять років позбавлення волі у виправно-тру-
довій колонії особливого режиму з засланням на п'ять років і з
конфіскацією всього особисто належного йому майна.

Міру запобіжного заходу до вступу вироку в законну силу на-
значити попередню -утримання під вартою, а строк відбуття покаран-
ня рахувати з 30 січня 1980 року.

Стягнути з Скалича Семена Федоровича в дохід держави у від-
шкодування судових витрат - оплату експертів на проїзду свідків
230 крб.

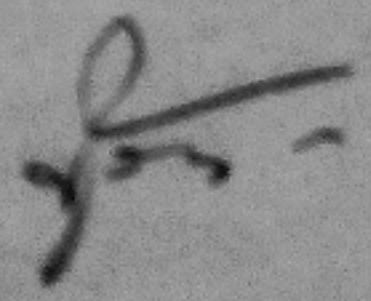
Речові докази по справі - вилучені у Скалича зовнішні з руко-
писними текстами та вилучені у Гайгаль і Цілішко рукописні тексти
та інші вилучені предмети зберігати при справі. Вирок може бути
оскаржений до Верховного суду Української РСР через Львівський
обласний суд на протязі семи діб засудженим - з моменту вручення
йому копії вироку, іншим учасникам судового розгляду - з моменту
проголошення.

Головуючий /підпис/

Народні засідателі /підписи/

В і р я о:

Член Львівського облсуду

П.О.Романенко